

2. Člen 49 PDEU v povezavi s členom 1(1) in (2) Direktive Sveta 85/432/EGS z dne 16. septembra 1985 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov v zvezi z nekaterimi dejavnostmi na področju farmacije ter členom 45(2)(e) in (g) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij je treba razlagati tako, da nasprotuje merilom, ki so določena v točkah 6 in 7(c) priloge k dekretu 72/2001 o lekarnah in lekarniških podružnicah v kneževini Asturiji (Decreto 72/2001 regulador de las oficinas de farmacia y botiquines en el Principado de Asturias) z dne 19. julija 2001, na podlagi katerih se izbirajo lastniki novih lekarn.

(¹) UL C 79, 29.3.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 8. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Združeno kraljestvo) – The Queen, na predlog: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd proti Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Zadeva C-58/08) (¹)

(Uredba (ES) št. 717/2007 — Gostovanje v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti — Veljavnost — Pravna podlaga — Člen 95 ES — Načeli sorazmernosti in subsidiarnosti)

(2010/C 209/04)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: The Queen, na predlog: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Toženi stranki: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Ob udeležbi: Office of Communications, Hutchison 3G UK Ltd, GSM Association

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Veljavnost Uredbe (ES) št. 717/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2007 o gostovanju v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti in spremembah Direktive 2002/21/ES (UL L 171, str. 32) – Izbira pravne podlage – Veljavnost členov 4, 2(a) in 6(3) Uredbe, ki določajo najvišjo ceno gostujočih klicev, glede na načeli sorazmernosti in subsidiarnosti

Izrek

Pri preučitvi predloženih vprašanj ni bil ugotovljen noben dejavnik, ki bi vplival na veljavnost Uredbe (ES) št. 717/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2007 o gostovanju v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti in spremembah Direktive 2002/21/ES.

(¹) UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – The Sporting Exchange Ltd, ki posluje pod imenom Betfair proti Minister van Justitie

(Zadeva C-203/08) (¹)

(Člen 49 ES — Omejitve svobode opravljanja storitev — Igre na srečo — Prirejanje iger na srečo prek interneta — Predpis, na podlagi katerega se dovoljenje podeli le enemu subjektu — Obnoveitev dovoljenja brez razpisnega postopka — Načelo enakega obravnavanja in obveznost preglednosti — Uporaba pri igrah na srečo)

(2010/C 209/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State – Nizozemska

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The Sporting Exchange Ltd, ki posluje pod imenom Betfair

Tožena stranka: Minister van Justitie

Ob udeležbi: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Raad van State – Razlaga člena 49 ES – Nacionalna ureditev, ki prepoveduje organiziranje iger in pobiranja stav brez dovoljenja in ki morebitno dovoljenje za varstvo družbeno varovane dobrine in javnega zdravja pridržuje enemu samemu izvajalcu – Zavrnitev izdaje dovoljenja (internetnemu) izvajalcu, ki že ima dovoljenje v drugih državah članicah, vključno z državo članico, v kateri ima sedež – Podaljšanje takega dovoljenja brez razpisnega postopka – Nujni razlogi v splošnem interesu.

Izrek

1. Člen 49 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje predpisu države članice, kot je ta iz postopka v glavni stvari, na podlagi katerega za prirejanje iger na srečo in spodbujanje k sodelovanju pri njih velja sistem izključnosti v korist le enega subjekta in ki vsem drugim, tudi gospodarskim subjektom s sedežem v drugih državah članicah, na ozemlju prve države članice prepoveduje ponujanje storitev, na katere se ta ureditev nanaša, prek interneta.
2. Člen 49 ES je treba razlagati tako, da načelo enakega obravnavanja in obveznost preglednosti, ki iz njega izhaja, veljata za postopke podelitve in obnovitve dovoljenja enemu subjektu na področju iger na srečo, če ne gre za subjekt javnega prava, katerega upravljanje neposredno nadzoruje država, ali subjekt zasebnega prava, nad dejavnostmi katerega lahko javni organi opravljajo natančen nadzor.

(¹) UL C 197, 2.8.2008.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd proti Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Zadeva C-258/08) (¹)

(Člen 49 ES — Omejitve svobode opravljanja storitev — Igre na srečo — Prirejanje iger na srečo prek interneta — Ureditev, ki pridržuje dovoljenje enemu samemu gospodarskemu subjektu — Zavrnitev izdaje dovoljenja za prirejanje gospodarskemu subjektu, ki ima dovoljenje v drugih državah članicah — Utemeljitev — Sorazmernost — Nadzor vsakega konkretnega ukrepa za izvajanje nacionalne ureditve)

(2010/C 209/06)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd.

Tožena stranka: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Razlaga člena 49 ES – Nacionalna ureditev, ki prepoveduje organiziranje iger in pobiranje stav brez dovoljenja in ki morebitno dovoljenje pridržuje enemu samemu gospodarskemu subjektu, da bi se varovala družbena blaginja in javno zdravje – Zavrnitev izdaje dovoljenja gospodarskemu subjektu (za internet), ki že ima dovoljenje v drugih državah članicah, vključno z državo, v kateri ima sedež – Nujni razlogi v splošnem interesu

Izrek

1. Nacionalna ureditev, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki je namenjena preprečevanju igralske odvisnosti in boju proti goljufijam ter dejansko prispeva k uresničevanju teh ciljev, se lahko šteje za ureditev, ki koherentno in sistematično omejuje dejavnosti stav, čeprav je imetniku ali imetnikom izključnega dovoljenja dovoljeno, da ponudbo na trgu naredijo privlačno, s tem da uvedejo nove igre na srečo in pritegnejo pozornost širše javnosti. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali lahko dejavnosti nezakonitih iger v zadevni državi članici pomenijo problem, ki bi ga širjenje dovoljenih in reguliranih dejavnosti lahko rešilo, in ali to širjenje ni tako obsežno, da bi bilo nezdržljivo s ciljem omejevanja navedene odvisnosti.
2. Ob uporabi ureditve države članice glede iger na srečo, ki je v skladu s členom 49 ES, nacionalnemu sodišču ni treba v vsakem posameznem primeru preveriti, ali je izvedbeni ukrep za zagotavljanje spoštovanja te ureditve ustrezen za zagotovitev uresničevanja njenega cilja in skladen z načelom sorazmernosti, če je ta ukrep nujen za zagotavljanje polnega učinka te ureditve in ne pomeni dodatne omejitve glede na tisto, ki izhaja iz iste ureditve. Okoliščina, da je bil ta izvedbeni ukrep sprejet po posredovanju državnih organov, ki je bilo namenjeno zagotavljanju spoštovanja nacionalne ureditve, ali na podlagi zahteve posameznika v civilnem postopku, da bi se zavarovale pravice, ki jih ima na podlagi te ureditve, ne vpliva na odločitev v sporu, o katerem odloča predložitveno sodišče.